

Motion till riksdagen 2009/10:So239

av **Susanne Eberstein (s)**

Telefoner och datorer för patienter inom rättspsykiatri

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om användning av telefoner och datorer för patienter inom rättspsykiatri.

Motivering

Kriminalvårdens övergripande målsättning är att tiden i anstalt ska användas för att påverka de intagna att förändra sitt beteende så att risken för återfall i brott minskar. För att internen inte ska kunna begå brott under denna tid kontrollerar man dennes kommunikation med yttervärlden.

Brev och försändelser får granskas om det är nödvändigt med hänsyn till ordning och säkerhet. Detta gäller brev både till och från den intagne. Allt syftar till att undersöka om brevet är ett led i en planerad eller pågående brottslig verksamhet. Det är även en viktig del i arbetet med att förhindra eller planera ett avvikande. Det finns även förbud mot användning av mobiltelefoner och Internet av precis samma anledning.

Dessa regler gäller dock inte om brottslingen döms till rättspsykiatrisk vård. Ett brev från en patient får övervakas om det är nödvändigt med hänsyn till vården eller rehabiliteringen eller för att undvika att någon annan lider skada. Försändelser till en patient får endast undersökas för kontroll så att de inte innehåller egendom som inte får innehas. Granskningen av en försändelse får däremot inte avse det skriftliga innehållet i brev eller annan skriftlig handling, exempelvis för att förhindra fortsatt brottslig verksamhet eller ett planerat avvikande.

Detta innebär att den som är dömd till rättspsykiatrisk vård kan här använda mobil och dator under tiden som frihetsberövad. Dock kan en chefsöverläkare besluta att inskränka en patients rätt att använda elektroniska kom-

Fel! Okänt namn på

munikationstjänster. Detta om det anses vara nödvändigt med hänsyn till vården eller rehabiliteringen av patienten. Ett sådant beslut om inskränkning eller övervakning av elektronisk kommunikation förutsätter dock att det finns tydliga och konkreta omständigheter som visar att patienten missbrukat sin rätt till användning av kommunikationen. Det kan även ske om det finns välgrundad anledning att anta att ett sådant missbruk kommer att inträffa och att denna användning är till men för vården, rehabiliteringen eller är till skada för någon annan.

Jag anser att när en person döms för kriminella gärningar måste målsättningen med vården vara densamma, oavsett formen. Därför finns det ingen anledning att reglerna för kommunikation med yttvärlden ska vara olika, utan samma regler ska gälla inom rättspsykiatri som inom kriminalvården. Detta bör riksdagen ge regeringen till känna.

Stockholm den 24 september 2009

Susanne Eberstein (s)